

Midler i Reglen hidtil have havt. Derfor er det her omtalte Andragende blevet afflaaet. — Med Hensyn til Andragendet fra Enken Hedvig Kathrine Goldt forholder det sig saaledes: Der var i Lyrstrup Sogn fra gammel Tid en Ænret til Krohold og Høteri m. v., hvoraf der gaves til Statskassen en Afgift af 32 Rd. om Aaret. Dette medførte, at Indehaveren af dette Privilegium oprettede flere Etablissementer i Sognet med Krohold og Høteri mod en bestemt Afgift. Blandt disse Etablissementer var ogsaa det, her er nævnt, Høffelbjerg eller Frederikshøj Kro. Den laa i den Del af Sognet, som ved Fredstraktaten blev forbeholdt Danmark og paa den Tid var der en Mand, som hed Wilfom, der eiede Stedet og var i Besiddelse af et Privilegium, som han havde fra den oprindelige Privilegiehaver. Han døde imidlertid, og under 11te Marts 1867 anholdt denne Mand's Enke Ministeriet om Anerkjendelse af den hende i Kraft af Privilegiet formentlig tilkommende Ret til Krohold og Høteri med Bidere. Hertil blev svaret, at da den oprindelige Privilegiehaver, Goldts Enke, ikke i Henshold til Loven af 1866 inden 1ste April 1867 havde faaet Fornyelse paa sit Privilegium, kunde man ikke, i Henshold til hendes Ret, meddele den nuværende Indehaver af Høffelbjerg Kro nogen Fornyelse af de samlede Privilegier, hvorimod der blev meddelt hende en almindelig Kroholdsbevilling. Imidlertid gif Tiden hen til 1871; da kom der i Mai 1871 fra Goldts Enke en Indberetning om, at hendes Forpagteriske, om jeg saa maa kalde hende, Wilfoms Enke, siden 1866 ikke havde betalt Afgift til hende, altsaa efter 5 Aars Forløb. Hun bad nu Indenrigsministeriet om, at det vilde lade Retmæssigheden af hendes Forbringere paa Wilfoms Enke undersøge, og sørge for, at hun kunde faae den hende tilkommende Betaling. Derpaa svarede Ministeriet, at det ikke fandt nogen Anledning dertil. Saaledes ligger Sagen. Der er ikke Spørgsmaal om, at Goldts Enke efter formel Ret har tabt sit Privilegium; men hendes sidste Andragende, der gif ud paa at skaffe hende hendes Tilgodehavende hos den anden Enke, Wilfom, som havde denne Kro i Forpagtning, kunde Ministeriet ikke gaa ind paa at skaffe hende allerede af den Grund, at denne Enke siden 1866 ikke har været i Besiddelse af fuld Udøvelse af Privilegiet. Jeg veed ikke, om dette er lykkedes mig at gjøre Sagen klar, men jeg tror, at hvis de Herrer have forstaaet mig, ville de se, at der ikke for Ministeriet er Anledning til eller Mulighed for at skaffe denne Enke Erstatning for det Privilegium, som denne Forpagteriske i Virkeligheden ikke har faaet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Blandt de Indstillinger, der angaa Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, er der 3, der vedrøre Folke-

høiskolerne. Den ene af disse findes i Betænkningens 1ste Afdeling under Nr. 1. Den Hensiktsling, som her gjøres til Ministeriet, har jeg allerede imøbekommet (Th. Nielsen: Det er saa meget bedre). Ja, gid jeg altid kunde sige det Samme. Det er nu Tilfældet her. Jeg tror, at jeg allerede har havt Leilighed til at meddele Finantsudvalget, at jeg var bleven opmærksom paa den paagældende Høiskole, at jeg ansaa den for en af de Høiskoler, hvor der læres Noget, og som derfor utvivlsomt stiftede Gavn. Da det nu har truffet sig saa heldigt, at jeg allerede for det nu løbende Finantsaar har Penge til Raadighed, skulle disse blive stillede til denne Høiskoles Disposition. Saa heldig er jeg ikke med Hensyn til de to andre, der omhandles i Betænkningens 2den Afdeling under Nr. 1 og 2. Den første af disse Skoler tror jeg forresten ogsaa hører til dem, hvor der læres Noget; med Hensyn til den anden er det derimod vistnok meget tvivlsomt, og jeg fandt det særdeles træffende, at den ærede Ordfører greb Leiligheden til at minde om, at det just ikke er Kæmpeviser og Sagasnat — tror jeg, han sagde, men jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg har hørt rigtig, — der skulde være Gjenstand for Undervisning og Bækkelse ved Høiskolerne. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det, som det kommer an paa ved Høiskolerne, er, at der virkelig læres Noget; Bækkelsen kan være god nok, men naar den ikke støttes ved Kundskaber, er det meget tvivlsomt, hvad der kan komme ud af den. Jeg veed ikke ret, om jeg er istand til at gjøre Noget med Hensyn til disse to Andragender, men jeg skal efter Indstillingerne; naar de vedtages, tage det under nærmere Overveielse. Som sagt, jeg tvivler derom. Indstillingerne under Nr. 5, som angaar danskt Kvindesamfund, skal jeg meget gjerne tage under velvillig Overveielse, og det skal være mig kjær, om jeg tør gjøre Regning paa Understøttelse her i Thinget, hvis jeg i næste Rigsdagsamling fremkommer med Forslag i saa Henseende. Det Samme skal jeg sige med Hensyn til Indstillingen under Nr. 7. Det forekommer mig ogsaa, at, hvad der er anført, giver al Grund til at forvente, at der kan udrettes noget Godt ved det omhandlede Børnehjem, og da vi allerede have givet Understøttelse til nogle saadanne, er jo Sjen brudt, og der skal ikke fra min Side være noget i Veien for, at en Understøttelse ogsaa bliver denne Anstalt til Del. Dermed har jeg udtømt Indstillingerne. — Naar der under Nr. 11 i Betænkningens 2den Afdeling tales om, hvorvidt der er indkommet et Andragende til Ministeriet eller ikke, skal jeg her til kun bemærke, at intet saadant er indkommet. Kommer der noget, skal jeg tage Sagen under nærmere Overveielse. Endvidere skal jeg oplyse, at der er indkommet Andragende til Ministeriet vedkommende det under Nr. 25 i Betænkningens 1ste Afdeling omhandlede Tilfælde, men at man ikke har fundet Anledning til at indlade sig der-